

poslušali prebiranje zapisov o Staniču in nagovore predsednika PD Kanal, predstavnika lokalne skupnosti Kanal, predstavnika PD Javornik Koroška Bela, predstavnika PZS ter MDO Posočja, evropskega poslanca, predstavnika organizacijskega odbora ter slavnostne govornice, lanske Staničeve nagrajenke z Watzmanna Tatjane Peterlin Neumaier, ki nam je podrobno opisala Staničevo pot na Triglav septembra 1808. Kljub glasbi ter prijetnemu plapolanju zastav in prapora smo nestrpno čakali na odkritje nove plošče, ki bo planince opozarjala na dogodek izpred 200 let. Obiskovalce bo na Staniča in njegov rojstni kraj spominjala tudi nova slika, ki jo je Domu Valentina Staniča podaril PD Kanal. Slovesnost se je sproščeno nadaljevala v koči. Pohodniki so prejeli razglednico s priložnostnim žigom in znamko s Staničevo podobo. Na razglednicah je bilo kar premalo prostora za vse podpise. Kljub slabim vremenskim razmeram smo se naslednji dan povzpeli na očaka. 27 najpogumnejših in primerno opremljenih planincev je čakalo neponovljivo doživetje. Ker se zavedamo, da vsi ne zmoremo poti na Triglav, bomo v začetku oktobra prireditve ponovili v domači koči – v Planinskem domu pod Ježo – na slovesnem planinskem srečanju. Tudi našo kočico bomo opremili z otroškimi likovnimi deli.

Planinci PD Kanal

Srečanje planincev na Črni prsti

V soboto, 20. septembra, se je Baška grapa prebudila v mrzel, vendar skoraj jasen zgodnjejesenski dan. Mrzel veter je pihal po globelih in grapah vse tja do vrhov in zabavljal v vsiljive oblake. Nazadnje je pometel še Črno prst, da jo je sonce hlastno obsijalo, a ni dovoljeval žarkom razliti toliko toplote, da bi živo srebro v termometru na koči zlezlo nad ničlo. Pa vendar so korajžni planinci na-

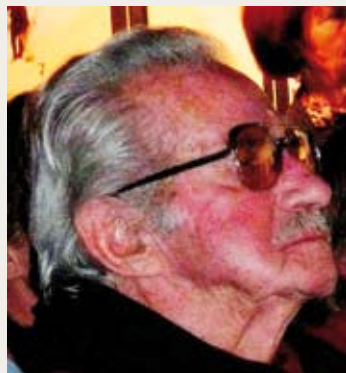
polnili prijetno topli dom Zorka Jeliniča, kajti Planinsko društvo Podbrdo, odsek Grahovo - Koritnica, je pripravilo srečanje. Ob 11. uri so se udeležili sv. maše za pokojne planince, ki so se ponesrečili na tej prelepi gori. Daroval jo je župnik iz Sorice. Zraven je bilo tudi nekaj članov pevskega zbora Ivana Košarja iz Koritnice, tako da je bilo petje med sv. mašo še bolj ubrano. Potem pa se je začelo prijazno druženje: snidenja po dolgem času, nova poznanstva, veseli obrazi, smeh ... In zadišalo je, pomislite, po pečenih ribah ... skoraj 2000 metrov nad morjem! Medtem je sonce le posijalo močnejše, pa tudi zvoki v izvedbi mladega tria s Cerkljanskega so bili tako vabljivi, da se je družba preselila pred kočico in se ogrela še s poskočnimi ritmi.

Olga Zgaga

Dr. Jože Andlovic praznuje 85 let

Jože je eden tistih, ki tiho in neopazno stopajo po poti, ki jim je namenjena. Na pragu njegovega visokega življenjskega jubileja ga včasih srečam na prehodu s palico v roki in v družbi malo mlajše življenjske sopotnice Darinke. Njegove oči so še vedno iskriče, pogovor pa kot običajno zbeži v gore in na alpinistične odprave, kjer je v družbi alpinistov in šerp preživljal srednje obdobje svoje bogate življenjske poti. Tisti, ki ga bolje poznamo in smo pred kratkim iz njegove knjige spoznali še njegovo mladost in doživetja vojnih let, vemo, da je v gorah celil rane na duši in telesu ter nabiral energijo za premagovanje vsakdanjih naporov. V vojnih letih ga je tok dogodkov metal ob ostre čeri krutih preizkušenj. Imel je veliko srečo, da je kljub hudim ranam preživel. Še večjo srečo pa imamo mi, ki smo lahko iz vsebine knjige spoznali njegovo bridko mladost in zdaj lažje razumemo dogajanje tistega časa. Človečnost je bila Jožetov stalni motiv v življenju, ostal je temu zvest vse do danes.

Kot mlad zdravnik je začel na Tolminskem in hitro postal priljubljen med prebivalci severne Primorske. Takrat ko je vsa tehnika odpovedala, je Jože peš ali pa pozimi na smučeh odšel do pacientov daleč v gorske vasi. Pet desetletij ga veže s člani postaje gorske reševalne službe v Tolminu. Ljubezen do hribov in poklica ga je pripeljala do najvišjih

gora na svetu. Kot zdravnik in alpinist je postal nepogrešljiv član himalajskih odprav, na katerih je svoje zdravniško znanje s pridom izkoriščal. Pomagal je pomoči potrebnim ob poteh, koder so odprave potovale, njegova premična ambulanta je delala brez premora. Med člani odprav in šerpami pa je Jože pomaknil meje zdravniške pomoči visoko v himalajska pobočja. Člani prve primorske alpinistične odprave v Ande leta 1982 se Jožeta spominjajo kot dobrega sopotnika, zdravnika, kuharja in moralnega vodjo odprave. Dolga leta je Jože aktivno sodeloval v vrstah PD Nova Gorica, aktivno je sodeloval pri vodenju društvenih pristopov v domače in tuje gore. Velike zasluge ima tudi pri ustanovitvi alpinističnega odseka. V poznih letih, ko je njegov korak počasi opesal, se je Jože kot star kozrog umaknil v varno zavetje, od koder spremlja dogajanja današnjih dni. Čas si krajša s sprehodi, z branjem in ob obujanju spominov, saj so spomini usoda tistih, ki preživijo. Ob njegovem visokem življenjskem prazniku mu prijatelji in znanci želimo še veliko lepih dni.

Peter Podgornik

30 let odprave na Grenlandijo

Pred kratkim so se na domu Vilija Pistočnika v Radečah zbrali na spominskem srečanju člani prve zunajevropske odprave zasavskih alpinistov, včlanjenih v alpinistični odsek pri PD Trbovlje, ki ga je vodil načelnik Janez Bizjak. Na srečanju so se zbrali skoraj vsi udeleženci odprave. Na nekajurnem srečanju so obujali številne spomine na to odpravo, ki je potekala od 10. julija do 10. avgusta 1978. Vodil jo je Janez Biz-